

Møte med en Estenstadmarkveteran og litt om Estenstadhyttas historie.

Av Randi Tvette Vik

Ole Brevik

Vi har avtalt møte med Ole Brevik i juni 2001, og vi møter en sprek 81-åring, aktiv støttespiller i Estenstadmarka gjennom mange, mange år. Sammen med Kåre Claussen, en annen veteran, skal han male flaggstanga på Estenstadhytta torsdagen etter vårt møte.

Ole Brevik kom til Strinda som 3-åring, og vokste opp på gården Hoeggen Østre. Han minnes skiturer opp Styggdalen til Røstad som barn, og hoppbakken ved Østlia var populær.

Som aktiv turorienterer i Wing gjennom 27 år, er han lommekjent i marka, og han kjenner både vinterruter og sommerruter. En av de fineste plassene er når en ser utover byen etter å ha gått opp Svarttjønndalen, synes Brevik, og utsikten fra Liaåsen mot Jonsvatnet er også

FELLES LØFT Hytte på Elgsetheia og i Strinda-marka!

30 ARS DRØM OG 15 ARS ARBEID kan nå føres frem til endelig løsning. Strinda-marka er blitt en naturlig og nødvendig lunge for mange tusen mennesker i Trondheim og omliggende distrikter. En hytte der vil gi mange flere mulighet for å komme ut og få glede av dette terrenget, og nå er tiden inne til å realisere den drømmen.

HYTTERÅDET som hittil har arbeidet for hytte på Elgsetheia er nå utvidet og går til aksjon for fellesinnsamling til 2 hytter: en ved Elgsetheia og en i Strinda-marka. Vi har under vårt arbeid hittil blitt overbevist om at behovet for en ny hytte fullt ut er til stede på begge sider av byen.

VI TAKKER for den villvilje innsamlingen til hytta på Elgsetheia hittil er blitt møtt med. Den har pr. i dag innbragt i kontanter og varer ca. 60,000 kroner.

Fra i dag av er innsamlingslistene for Elgsethytta inndradd og erstattet med lister for fellesinnsamlingen.

VI VIL DERFOR I DAG rette en ny appell til befolkningen i Trondheim og Strinda:

Ung og gammel, — støtt opp om innsamlingen! Hjelp oss å nå målet, som er å gi oss alle bedre muligheter for et helsebringende friluftsliv. Nå står det til DEG om drømmen skal bli til virkelighet!

Trondheim 27. mars 1957.

Leif Altern — Erling Anger — J. Chr. Arentz — Knut Anker Bachke — Asbjørn Bakke — fru Ruth Bakke — Johan Dahle — Chr. Ellingsen — Anders Estenstad — Carl Flock — Anton Furuseth — Olav Gjærevoll — Arel Guldahl — Kåre Halse — Erling Havsten — Leiv Heggstad — Ottar Hogness — Odd A. Hovdenak — Hans Hugdahl — Eivind Hørgård — Magne Haave — Inge Johnsen — Per Juul — Trygve Jyssum — Knut Karlsen — Kåre Kvam — fru Astrid Larsen — H. Lehn-Pedersen — Oddmund Morken — Carl B. Olberg — Kjell Rambech — Torleif Ranum — Andreas Riis — Ivar Skjånes — Georg Strømsem — Per Vinje — Fridtjof Walseth.

Arbeidsutvalg for
Elgset-hytta:

Eivind Hørgård (formann),
Joh. Chr. Arentz, Ruth Bakke,
Trygve Jyssum, Carl B. Olberg,
Fridtjof Walseth.

Arbeidsutvalg for
Strinda-hytta:

Anders Estenstad (formann),
Anton Furuseth, Erling Havsten,
Per Juul, Astrid Larsen,
Georg Strømsem.

flott. Han kan se tilbake på 16 år som kasserer og sekretær i Strindamarkas

Vel, og Estenstadhytta snakker han gjerne om.

Allerede i 1941 søkte Strindens Idrettslag Strinda kommune om bidrag til ei skihytte i Strindamarka, forteller Brevik. Dette prosjektet ble det ikke noe av da. Idrettslaget opprettet så en ny komite i 1956 for å arbeide med saken, men da anså de oppgaven med ei skihytte for

stor - de ville bygge ei klubbhytte i steden.

Etter dette tok Ungdoms- og idrettsutvalget i kommunen opp saken. De kom bl.a. med forslag til tomt tidlig i 1957, og det ble nedsatt en byggekomite med Erling Havsten som formann. Samme år foregikk en innsamlingsaksjon til Elgsethytta i Bymarka, og rådet for inn-

I Adresseavisen den 10. november 1958 sto følgende:

Trøndersk dugnadsrekord satt i går i Strindamarka

1000 mennesker bar materialer og sandposer opp til hyttetomta!

Militære kjørte nonstop med weasel

De som tror det er slutt med den frivillige innsatsviljen blant trønderne, fikk revidert sin oppfatning om de var til stede i Strindamarka i går. Oppfordringen til turgjengerne om å legge veien om Tømmerholt og ta med seg en liten bør frem til hyttetomten, gav et resultat som selv ikke de mest optimistiske komitémedlemmer hadde tenkt seg mulig.

Fra tidlig på morgenen og helt til det ble mørkt i går gikk det en strøm av folk som bar med seg etter evne. Den store stabelen med forskalings-materialer kom opp på et blunk, og siden ble det å bære sand i papirposer. Vekten varierte etter bærerens krefter. Unge ne nøyet seg med et par kilo mens det ble en god del mer på de voksne. På den primitive måten ble det i løpet av dagen båret opp minst 2 tonn sand! Så der kan man benytte ordtaket: mange bekker små ... Sjelden har vi sett folk gå til et frivillig arbeid med slik liv og lyst, som i går. Bakken var frosset, akkurat så pass at den bar godt, og store og små, gamle og unge, vandret i vennskapelig forening oppover bakkene med en planke over skulderen eller

en sandpose under armen. Og på hyttetomten vanket det kaffe eller buljong; til alle hjelpere, og eple til de yngste.

DE MILITÆRE sørget samtidig for en motorisert innsats som det lenge vil gå lovord om hos strindabefolkningen. Forsyningsregimentet satte inn to "weaseler" som kjørte non-stop fra tidlig på morgenen til det var blitt så mørkt at de måtte slutte av.

Både weasel og tilhenger ble lastet med sekker fylt med sand eller støpesingel, og de kjørte sikkert sine 40 - 50 turer i løpet av dagen. Major Sand og hans folk sparte seg så visst ikke, og det var utrolig hva de klarte å få frem til tomten. Slik terrenget og forholdene er der oppe nå, var det ikke mulig å få kjørt frem noe på annen måte, så de gav en uhyre kjærkommen hjelp.

Takket være kjempeinnsatsen i går er det sannsynligvis bragt frem tilstrekkelig med materialer til at grunnarbeidene kan fullføres uten stans. Dermed er det mulig at snekkerne kan begynne på trearbeidet om en ukes tid, hvilket vil si at hytta kommer under tak før jul.

samlingen gikk inn for å utvide kampanjen til også å gjelde ei hytte i Strindamarka - med andre ord en fellesinnsamling.

Innsamlingen ble en suksess, og i oktober 1958 bevilget Strinda kommune kr. 27 607.77 til hytta og ga fri tomt. Budsjettet for hytta var kr. 86 000. Arkitekter var M.N.A.L. Sverre Schjetlein og Roar Tønseth jr. I samme måned startet grunnarbeidene, og dugnadsinnsatsen var stor for å få fraktet alt opp til tomta.

Ønsket var å få hytta ferdig til påska 1959, men aksjonskomiteen så seg nødt til å søke diverse organisasjoner i Strinda om kr. 10 000 til innredningsarbeider og inventar. Den offisielle åpningen av Estenstadhytta var 12. juni 1959 - drøm-

men om ei sportshytte i Estenstadmarka hadde gått i oppfyllelse

I 1965 foreslo byggekomiteen at det burde stiftes en forening som skulle eie og administrere hytta. Videre skulle den ha som formål å fremme friluftslivet og ha ansvaret for opparbeidelse av stier og skiløyper. Hytta var da gjeldfri, og det var kr. 3600 på bankbok. Det konstituerende møtet ble holdt 24. juni 1966, og foreningen fikk navnet Strindamarkas Vel med Erling Sletbakk som første formann. Som grunneier og største bidragsyter til byggingen av hytta skulle kommunen ha en representant i styret.

I 1974, i Inge Øfstengs formannsperiode, ble det foretatt en større påbygging av hytta. Dette ble dyrt, og det ble inngått en overenskomst med kommunen

Fra åpningen av Estenstadhytta 12. juni 1959.

Foto utlånt av Kaare A. Claussen

for å få finansiert byggingen. Kommunen ble eier og Strindamarkas Vel administrator av hytta. Innvielsesfesten for tilbygget var 4. oktober 1974.

Kjøkkenet ble også modernisert, og velforeningen bidro med kr. 18 000 til inventar og utstyr. Tilbygget betød at kapasiteten ble utvidet med 40%, men hytta var allerede for liten før tilbygget var ferdig, sier Brevik.

I 1975 ble Øistein Solum formann i velforeningen, og Brevik minnes det gode samarbeidet med ham. Det manglet ikke noe på dugnadsånden i foreningen i disse årene - gjengen ved "storbordet" nedla mange, mange dugnadstimer med vedhugging, lakking og beising av tilbygget. Hytta var stengt i sommerferien, og de la sin sjel i at alt måtte være fint til åpningen om høsten, sier Brevik..

I 1989 var det fare for at fem utfartshytter i Trondheim måtte stenge på grunn av dårlig økonomi i kommunen. Det ble satt i gang en underskriftkampanje, og over 1000 underskrifter ble

samlet. Solum og Brevik sier i et intervju til Adresseavisen at velforeningen har gitt kr. 60 000 til vedlikehold og kr. 51 000 til utstyr og nyanskaffelser i løpet av de siste 15 årene, og minst 1000 dugnadstimer er lagt ned. Det ble full seier til turfolket.

I 1990 overtok kommunen hele ansvaret for drift og vedlikehold av Estenstadhytta. Da så ikke styret i Strindamarkas Vel lenger noen hensikt i å fortsette virksomheten, og foreningen ble avviklet.

I dag er administrasjonen av hytta lagt under skogseksjonen i kommunen.

Brevik er blant de som fremdeles tar på seg diverse oppgaver, som skilting av stier og fornying av plakatene på skogstien. Når han går i marka, føler Brevik at han må innom hytta - der treffer han turkameratene. Han synes kommunen steller bra med hytta og marka. Men han kommer med et hjertesukk til slutt - han synes det er altfor lite dugnadsånd blant folk nå for tida!